

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **I. S.**, nar.,
stát. přísl. Ukrajina,
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2021, č. j. CPR-2344-3/ČJ-2021-930310-V243,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí v záhlaví uvedeného žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 15. 11. 2020, č. j. KRPA-292948-12/ČJ-

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

2020-000022-SV, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění, a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 30 měsíců, počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování. Doba k vycestování byla stanovena v délce 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno.

2. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že v rámci správního řízení byl porušen § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť stav věci nebyl zjištěn dostatečným způsobem a s ohledem ke všem okolnostem případu. Dále namítá porušení § 50 odst. 2 správního řádu z důvodu, že si správní orgány neopatřily pro rozhodnutí dostatečné podklady. Porušen měl být rovněž § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu, kdy správní orgán nepostupoval v řízení v souladu se zákony a právními předpisy, nešetřil oprávněné zájmy žalobce a nebylo dbáno na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem případu.

3. Dle žalobce nemohl mít správní orgán I. stupně dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů řízení, neboť tentýž den, kdy bylo zahájeno správní řízení o správním vyhoštění, tedy 15. 11. 2020, bylo vydáno napadené rozhodnutí o vyhoštění. Žalobce dále namítá, že nebyly dostatečně zjištěny jeho rodinné, sociální a další vazby, které má v ČR, a které by mohly být rozhodnutím zasaženy.

4. Vzhledem ke svému věku má žalobce obavu, že bude v případě návratu na Ukrajinu povolán do armády. Žalovaný nereflektoval dostatečně skutečnost, že je na území ČR aktuálně vyhlášen nouzový stav z důvodu aktuální epidemiologické situace. Žalobce nesouhlasí se závěrem správního orgánu o tom, že jeho vycestování na Ukrajinu je možné. Na Ukrajině probíhá dlouhodobý vnitrostátní válečný konflikt. Tento nepolevuje na intenzitě, i v posledních dnech jsou hlášeny přestřelky, a to včetně mrtvých na straně vojenských jednotek, ale i civilního obyvatelstva. Z Informací OAMP jednoznačně plyne, že situace na východě Ukrajiny je napjatá, incidenty se soustřeďují na hranice mezi územím ovládaným povstalci a vládními jednotkami v Doněcké a Luhanské oblasti. Rebelové samozvaných republik (Doněcká a Luhanská) se převážně na tomto území dopouštějí činů kvalifikovaných jako válečné zločiny. Je zde nesporně prostředí nestability, nejistoty a beztrestnosti značně dopadající na civilní obyvatelstvo celé Ukrajiny. Pro rozhodnutí nejsou dle žalobce splněny zákonné podmínky.

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

6. Soud ze spisu zjistil následující pro řízení podstatné skutečnosti.

7. Dne 15. 11. 2020 byl žalobce kontrolován hlídkou z důvodu nezastavení vozidla na červený signál stůj. Následně bylo zjištěno, že zde žalobce pobývá neoprávněně. Kontrolou cestovního pasu bylo zjištěno, že do schengenského prostoru přicestoval 22. 2. 2020, nemá žádné platné vízum. Při výslechu žalobce uvedl, že do ČR přicestoval 22. 2. 2020. Přijel na návštěvu kamarádů, jejichž jména nezná. K dotazu, zda si je vědom skutečnosti, že na území ČR mohl pobývat toliko do 16. 7. 2020, a tedy se od 17. 7. 2020 do 15. 11. 2020 zde nachází neoprávněně, uvedl, že si tohoto není vědom. K legalizaci pobytu nečinil žádné kroky. Bydlí na ubytovně dle svých slov někde v Praze u metra Vysočanská. Peníze si vydělává na brigádách v Praze, neví ale, u koho pracuje, ani kde. Je svobodný a bezdětný. V ČR nemá žádné vazby. Jedinou vazbu, kterou zde má, je jeho přítelkyně, která je ale

Ukrajinka, přičemž žalobce výslovně dodal, že se zde nenachází žádná osoba, vůči které by jeho vycestování znamenalo nepřiměřený zásah, neboť přítelkyně, se kterou jsou navíc krátce, za ním může případně jezdit na Ukrajinu. Nepáchal zde žádnou trestnou činnost. Není mu známa žádná překážka vycestování. Na Ukrajinu se může bezpečně vrátit, nehrozí mu tam žádné mučení či něco podobného. Může se vrátit za svou matkou. Peníze na pobyt i vycestování má.

8. Správní orgán I. stupně vydal dne 15. 11. 2020 rozhodnutí č. j. KRPA-292948-12/ČJ-2020-000022-SV, kterým žalobci uložil podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU v délce 30 měsíců. Počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování. Doba k vycestování byla stanovena v délce 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Nebyly shledány žádné překážky vycestování žalobce. Správní orgán vymezil neoprávněný pobyt žalobce od 17. 7. 2020 do 15. 11. 2020, neshledal, že by vycestování žalobce znamenalo nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Doba zákazu pobytu byla stanovena s přihlédnutím k tomu, že žalobce se správním orgánem spolupracoval a vypovídal. Tato doba je současně adekvátní vzhledem k aktuálnosti a závažnosti protiprávního jednání, kterým porušil právní předpisy ČR. Taktéž doba k vycestování byla dle správního orgánu stanovena zcela odpovídající, neboť žalobce při výsledku mj. sdělil, že mu není známa žádná překážka vycestování, má na něj dostatečné finanční prostředky. Bylo přihlédnuto k době nutné pro vyřízení příslušných náležitostí pro vycestování. Žalovaný nehledal důvodnou žádnou námitku žalobce, jeho odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

10. Soud s ohledem na výše uvedené posoudil předmětnou věc následovně.

11. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *policej vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*

12. Dle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*

13. Dle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*

14. K obecným námitkám žalobce ohledně porušení jednotlivých ustanovení správního řádu soud uvádí, že považuje rozhodnutí za zákonné a tvrzená pochybení neshledal. Správní orgán prvního stupně i žalovaný postupovali zcela v souladu se zákony a právními předpisy. Pro rozhodnutí byly opatřeny dostatečné podklady a stav věci byl zjištěn způsobem, že o něm nelze mít důvodné pochybnosti. Byl zohledněn veřejný zájem, jakož i všechny okolnosti daného případu, a byly šetřeny oprávněné zájmy žalobce.

15. Soud taktéž neshledal porušení zásady materiální pravdy. Správní orgán prvního stupně žalobci položil řadu otázek směřujících k objasnění skutečností relevantních pro objasnění projednávané věci. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalobci byly v rámci výsledku kladeny otázky směřující ke zjištění skutečností hovořících ve prospěch žalobce, příkladmo lze uvést dotazy na rodinné, ekonomické, kulturní a sociální vazby na území České republiky a Evropské unie.

16. Žalobce nesporně pobýval na území ČR neoprávněně od 17. 7. 2020 do 15. 11. 2020, kdy byl zastaven policejní hlídkou. Správní orgány přihlédly při stanovení doby zákazu pobytu ke všem aspektům žalobcova protiprávního jednání, přičemž konkrétně vzaly v úvahu fakt, že žalobce se správními orgány spolupracoval a vypovídal, přihlédly též k aktuálnosti a závažnosti protiprávního jednání. Soud považuje stanovenou dobu za zcela adekvátní a přiměřenou, odpovídající příslušnému protiprávnímu jednání. Soud navíc dodává, že neoprávněný pobyt žalobce byl zjištěn ze strany správního orgánu, tedy pokud by žalobce nebyl hlídkou kontrolován, lze se domnívat, že by na území ČR i nadále neoprávněně pobýval. Pokud jde o dobu určenou k vycestování, pak soud dodává, že tato byla též stanovena ve zcela adekvátní délce vzhledem k tomu, že žalobce sdělil, že má dostatečné prostředky na financování svého pobytu, jakož i na vycestování. Byl zohledněn čas potřebný pro vyřízení příslušných dokladů.

17. Rovněž soud neshledal pochybení správních orgánů, pokud jde o posouzení možného nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce jeho vycestováním. Správní orgán I. stupně i žalovaný se zabývali posouzením skutečnosti, zda by mohlo dojít uložením správního vyhoštění k nepřiměřenému zásahu do rodinného či soukromého života žalobce, zcela dostatečně. Správní orgán I. stupně se zaobíral soukromými, rodinnými, ekonomickými a dalšími poměry žalobce, ale jejich relevanci správně neshledal. Podle ustanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*

18. Žalobci byly kladeny otázky směřující ke zjištění jeho možných vazeb na území ČR, přičemž žádné relevantní vazby nebyly zjištěny. Žalobce konkrétně uvedl, že zde nikoho vyjma přítelkyně nemá, nemá zde ani žádný majetek či jiné vazby. Ke svému vztahu k přítelkyni ovšem dodal, že vůči ní by jeho vycestování nikterak nepřiměřené nebylo, neboť je rovněž Ukrajinka, a tedy může za žalobcem jezdit na Ukrajinu, nadto jsou spolu pouze krátce. Správní orgán prvního stupně se důsledně a podrobně zabýval možnými dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a jeho přiměřeností. Žalovaný k tomuto doplnil, že žalobce naopak rodinné vazby má na

Ukrajíně, neboť jak uvedl, by se tam vracel za svou matkou. Vzhledem k těmto zjištěním nelze správnímu orgánu ani žalovanému žádná zásadní pochybení vytknout.

19. Nedůvodná je i námitka, kdy se žalobce domnívá, že správní orgán I. stupně nemohl mít pro posouzení všech aspektů správního řízení dostatečný časový prostor. Správní orgán I. stupně, jakož i žalovaný, jak osud již uvedl, postupovali zcela v souladu s příslušnými právními předpisy, soud žádné pochybení v jejich postupu nenalezl. Pokud se správní orgán se všemi relevantními skutečnostmi důkladně vypořádal a rozhodnutí vydal v tentýž den, pak tím jen naplnil zásadu rychlosti a hospodárnosti. Námitku, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí, žalobce nijak nekonkretizoval, není proto zřejmé, jaké konkrétní pochybení správních orgánů měl v tomto směru na mysli.

20. Námitku, kterou žalobce napadá závěr správních orgánů o tom, že jeho vycestování je možné, je třeba rovněž odmítnout. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že návrat žalobce je možný, neboť pochází z bezpečné země původu dle vyhlášky č. 328/2015 ze dne 3. 12. 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Žalovaný doplnil, že na Ukrajině stále probíhá ozbrojený konflikt, avšak pouze v její východní části, kdy ostatní části nejsou konfliktem významněji zasaženy. Oblast původu žalobce byla shledána bezpečnou, umožňující jeho návrat.

21. Žalovaný též uvedl, že námitku ohledně obav z nástupu do armády, kterou žalobce prezentoval v odvolání, považuje za žalobcem dodatečně účelově přidanou. S tímto soud souhlasí. Žalobce akcentuje existenci válečného konfliktu a obává se možného povolání do armády, ale bez jakéhokoli odkazu na konkrétní skutečnosti. Tato tvrzení navíc žalobce ve své výpovědi neuvedl, neboť nesdělil, že by na Ukrajině měl jakékoli problémy ohledně bezpečnosti a nezmínil v této souvislosti ani žádné obavy. Naopak sdělil, že může bez jakýchkoli potíží vycestovat. Soud se proto ztotožňuje s názorem správních orgánů, že nebylo zjištěno, že by žalobci mohlo při návratu hrozit ve vlasti jakékoli nebezpečí. Skutečnosti uváděné žalobcem nebyly vyhodnoceny jako překážka vycestování ve smyslu § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle kterého se za skutečné nebezpečí považuje navrácení v rozporu s čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

22. Námitka žalobce, že žalovaný dostatečně nerefletoval aktuální nouzový stav z důvodů špatné epidemiologické situace je též nedůvodná, neboť žalovaný i správní orgán I. stupně výslovně nouzový stav ve svých úvahách zmiňují, přičemž mj. vysvětlují, že právě nouzový stav byl důvodem, proč mohl žalobce na území ČR pobývat až do 16. 7. 2020. Žalovaný se navíc dále výslovně ohledně nouzového stavu vyjádřil na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že vyhlášený nouzový stav není překážkou vycestování pro žalobce, neboť zakázán je až na výjimky pro cizince pouze vstup na území ČR.

23. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 22. 4. 2021

Mgr. Kamil Tojner
soudce